

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Sermo XI. De quotidiano martyrio & bello, in statu religionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

rem & patientiam, in virtutibus & laboribus multis, perueniatis ad requiem perpetuam, ab omnibus malis securam (largiēte Domino nostro Iesu Christo, intercedentibus sanctis martyribus suis) diūque desideratam à vobis aeternae vitæ coronam. Amen.

S E R M O X I.

De quotidiano martyrio & bello, in statu religionis.

I. QUONIAM *propter te mortificamur tota die, aestimati sumus* *Psalm. 43.*
sicut oves occisionis. Dilecti Fratres, bene norate verba ista,

in auribus vestris iam lecta: quæ valde salubriter pro instructione vestra, diu ante nativitatem vestram, per Prophetam in Psalmo sunt prænunciata. Benedictus Deus, qui vocavit vos de presenti seculo nequam: in quo periclitantur multi in corpore & anima, sequentes carnis desideria & fugitivos honores. Videte ergo vocationem vestram ad congregationem istam, à Deo paratam: in qua promereri potestis breui tempore cum modico labore vitam aeternam. Ecce religionem intraſtis, sponte proprijs renunciaſtis; & quodammodo mundo mortui estis, aut quasi mortuos in sepulchris vos reputare debetis. Hoc etenim habitus vester foris ostendit: & fama de vobis transit, quòd de mundo non estis, sed filij Dei excelsi omnes. Dicunt enim frequenter homines seculares, de religioſis personis: Qui Deo seruit, totum mundum deludit; & valde sapienter facit. Cælum sibi comparat, & ab inferno non timebit. Mortificate ergo membra vestra super terram; ne diabolicus furor vos iterum afficiat, & ad aeterna supplicia per molliem carnis secū trahat. Magnus profectò labor est, certare quotidie contra passiones & vitia: sed præmia maxima vincentibus sunt promissa. Percogitetis verba, quæ cantantur tam sedulò de sanctis martyribus in ecclesia nostra, pro eorum laude & memoria, ad impetranda suffragia; quorum dulcedo tangere debet cordis nostri intima, & excitare tepiditatem nostram, ad toleranda pro Christo vel pauca contraria. Sic enim ad vespertas sapissimè suffragatur: Certamen magnum habuerūt Sancti Dei, transierunt per ignem & aquam, & salui facti sunt.

Coloss. 2.

2. O dilecti fratres, qui in religione sub obedientia statis; si fideliter impletis, quod vouistis, martyres estis, aut adhuc quotidie patiēdo fieri potestis. Nā toties novas coronas & margaritas pretiosas pro certamine vestro accipietis: quoties singula mēbra vestri corporis, quotidianis laboribus pro Christo exponitis. Et si proprias voluntates relinquitis, & sensualitati vestræ fortiter resistitis, magnam à Deo consolationē intus percipietis. Omnis religiosus in obedientia viuens, paratus suam voluntatem frangere, atque Præſato suo humiliter nitens obedire: iste veraciter in

Gen. 22.

spiritu martyr efficitur, quamvis materiali gladio in collo non feriat. Et quicumque perfectę mortificationi, tota die, id est per totum tempus vitę suę, se tradit, simplici ex corde obediendo, exemplum Abrahę imitatur: qui vnicum dilectum filium suum Isaac in holocaustum offerre, ligare, & occidere, non recusavit. Legimus etiam de sanctis martyribus, quod per diuersa tormentorum genera transferunt ad regna cęlorum: Qui non elegerunt pro sua voluntate, qualem pœnam aut mortem paterentur: sed totaliter diuinę ordinationi se commiserunt, corpus & animam creatori suo ad omnia sustinenda constanter obtulerunt. Quando igitur aliquis vestrum audit, pręceptum sibi contrarium a Pręlato imponi, & tamen paratus est obedire: si tunc etiam vim sibi ipsi inferre conatur, atque murmuratiõem insurgentem compescit & necat, tunc gratissimum Deo sacrificium in ara cordis immolat, & cum martyribus de hoste victor sui ipsius factus, strenuè triumphat. Multi namque martyres violenter tracti sunt ad carceres, & durissimis inibi vinculis ferreis stringebantur: quin etiam sine cibo & potu, sine lumine & aliquo humano solatio, dimittebantur iacere in fœtore & mortis horrore. Et tamen in fide Christi constantes permãserunt, & gratias Deo in doloribus suis agere studuerunt, quia pro nomine eius, contumelias & tormenta pati meruerunt. Horum exempla intuentes, nolite in aduersis deficere, & de nimia paupertate conqueri: nec propter rigorem disciplinę, de pręlio ante finem victorię fugere. Illi dignę coronari merentur, qui legitimè certant & perseverant. Leuissimus est omnis labor pœnitentię nostrę, comparatione pœnarum & abstinentiarum sanctorum martyrum, & consideratione dolorum infernorum.

Heb. 12.

3. Audistis frequenter in passionibus martyrum, quod in diuersis membris suis fuerunt cruciati, & post graues dolores eisdem membris priuati: deinde ferocissimis bestiis ad deuorandum dati, aut etiam flammis ardentibus iniecti. Nondum fratres ista estis experti, nondum sic tentati, nec probati, nondum sic vexati, nec verberati, nondum sic derisi, nec contumelijs repleti, nondum de domibus vestris nudę & ignominiosę expulsi, & per plateas publicę tracti. Nondum vsque ad sanguinis effusionem tentationibus restitistis, nec manum, nec pedem amputari pro fide & castitate permisistis. Verum, si sæpè deficitis in minimis passionibus, pro Christo in religione subortis, quomodo maiora pati in persecutione possentis? Sunt namque multa, in quibus probare potestis fortitudinem vestram, quamvis sanguinem non fundatis, nec vsque ad mutilationem membrorum repugnatis. Sancti martyres membra sua pœnis exposuerunt grauissimis, vos in multis

ieiun-

ieiunijs & vigilijs, in silentio & laboribus, corpus vestrum, ne in-
folescat, castigare debetis. Qui enim omne amarū pro dulci, om-
ne vile pro pulchro, omne triste pro gaudio accipit & sustinet;
hic veraciter calicem Domini cū martyribus bibit, & in futuris
pœnis vri nō timebit, sed sanctorum choris sociari summè gau-
debit. Vnum ex his eligatis, aut æternaliter comburi cum demo-
nibus, pro modicis voluptatibus: aut pro breui abstinentia, peren-
ni gloria perfrui cū Angelis sanctis. Et quia martyres mala per-
petua attenderunt, ideo mala transitoria leuius pertulerunt; &
potius per angustam viam, ad latitudinem cæli intrare optave-
runt. Potest quilibet in ordine & in statu suo, religiosè & de-
uotè viuendo, palmam martyrij obtinere; si contra vitia sua for-
titer certat; si pro aduersantibus & detrahentibus orat; si ca-
stitatem illibatam strenuè seruat; si obedientiam vsque ad mor-
tem exemplo Christi custodit: si de omnibus terrenis & necessa-
rijs huius vitæ semper minus, quàm plus habere desiderat,
& beneplacitum Dei in omnibus quærit, & suum velle re-
linquit.

Martyr si-
ne sangui-
ne, quis
esse possit.

4. Sancta quippe voluntaria paupertas, pro martyrio compu-
tatur: & ideo sicut martyribus, ita & pauperibus, regnum cælo-
rum à Domino promissum est, & donatur. Cùm ergo verboso &
dissoluto silentium imponitur, ne extraneis vel fratri loquatur;
tunc lingua ad fabulandum prona, quasi recte ligatur; & ne noceat
alteri, silentio cohibetur. Et verè multis verbosis expedit pro
pace conscientie verecundè tacere, quàm hinc inde historias de
statu seculi retexere. Et cùm vago homini præcipitur in claustro
manere, aut in cella quietè residere, tunc pedes eius pia violen-
tia, quasi in cippo locantur; & sic ad viam salutis, cor instabile
redire compellitur, iuxta illud Domini verbum: *Exiit in pla-*
teas & vicus ciuitatis, & compelle intrare. Heu, quanti foris va-
gando perierunt: quanti suæ curiositati seruiendo, nil sanctita-
tis retulerunt? O quam multi per rectoris virgam reducti sunt
ad conscientie & bonæ vitæ custodiam, & de necessitate fece-
runt virtutem!

Pauperum
& martyrij
idem præ-
mium.
Matt. 5.

Lucæ 14.

5. Cum curiosus oculos suos elaudit, ne seculi vanitates aspi-
ciat, tunc mercedem cum sanctis recipiet, quorum oculi fuerunt
à tyrānis excecati. Cùm piger aliquis laborare cogitur, tunc ma-
nibus & pedibus ad locū martyrij trahitur. Et si obedierit ad om-
nia sibi iniuncta, præmiabitur cum martyribus, quorum ma-
nus vinculis fuere ligata, & pedes in equuleo suspensi. Cogitare
ergo debet bonus obediēs frater, quia proprii corporis non habet
potestatem, sed Prælati; cui propter Deū se resignauit liberè, vt
eat & faciat, quod ille iusserit pro animæ suæ salute. Sic .n. obti-

C 4 nebit

nebit cum martyribus patientiæ palmam, & æternæ vitæ coronam. Præstante Domino nostro Iesu Christo, regnante in secula seculorum. Amen.

S E R M O XII.

De sapientia Confessorum, & continentia Religiosorum.

Psalms. 36.

I. **O** *S iusti meditabitur sapientiam, & lingua eius loquetur iudicium.* Dilecti fratres, ista solent cantari & legi de confessoribus & doctoribus, quos præcipua deuotione honorare debemus, atque suffragia eorum desideranter implorare, quatenus eorum virtutes strenuè imitâdo, mereamur finito præsentis vitæ stadio, ad eorum societatem peruenire. Igitur, si non possumus grauissima & diuersa tormentorum genera, cum sanctis martyribus sustinere: studeamus pro viribus nostris, cum confessoribus & eremitis, in sancta religione humiliter, patienter, & continenter viuere; quemadmodum & illi Deo placuerunt, multis longis vigilijs & ieiunijs carnem macerando.

Note ad deprehendendum virum iustum ac bonum.

2. Describit nâque Propheta in dicto Psalmi versiculo, qualis sit vita iusti viri, placentis Deo; & quàm beatus exitus eius, qui permanferit constans in proposito sancto. Solet autem vita iusti viri ac boni religiosi, ex quibusdâ signis notari, & maximè commendari: videlicet, vt habeat os custoditû à malo, linguam eruditam in bono, cor quietum à turbatione, deuotum in oratione, suspensum in contemplatione: vt faciat opus bonum cum recta intentione ad Deum, careatque sinistra suspitione ad proximum. Et qui ista habere desiderat, legem Dei in corde suo ponat, sacra verba frequenter cogitet, libenter audiat & legat, de mundanis verò fileat: tantum de his, quæ ad salutem animæ pertinet, curam ampliorem gerat, alienas sollicitudines abiciat, nullum tempus otio indulgeat: sed vel oret, aut studeat, aut laboret, quatenus boni operis talentum, sicut fidelis seruus, quotidie augere valeat. Discat, antequam doceat: & magis eligat tacere quàm loqui, si sapiens fieri desiderat. Pauca verba & vtilia habeat, cum modestia singula proferat: coram magnatibus apparere, caueat: cum timore Dei omnes actus suos & sermones disponat, tâquam ab ipso iudicandus, si in aliquo offendat. Tutius ergo est & melius, vt homo taceat, qui debite loqui nescit.

3. Si quis imperitus diuinam sapientiam habere concupiscit, delicias carnis spernat, sensus exteriores strictè custodiat, ne vanitates mundi hauriant: Ad interiora se conuertat, defectus suos inspiciat, consciëntiam per singulos dies examinet, commissa defleat, nil impunitum relinquat. Ad cælestia suspiret, futurum iudicium metuat, præsentem vitam carcerem reputet. A Christo
elongari,